

De schipbreuk

*...Zeide Paulus tot den hoofdman en tot de krijgsknechten:
Indien dezen in het schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden.*

Handelingen 27:31

Ad Leeuwenhage

De Schipbreuk

(Handelingen 27:1 - 28:1)

Als we dit hoofdstuk isoleren van de andere hoofdstukken, dan is deze zeereis: de uitbeelding van onze bedeling, namelijk de Gemeente als schip, en wij, in het schip zijnde, op weg naar onze bestemming.

Soms in rustige wateren en het volgende moment in roerige omstandigheden. Maar ja, de HEERE heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.

We zullen niet op elk detail van deze geschiedenis uitgebreid ingaan, maar we zullen de hoofdlijn zoveel mogelijk proberen te schilderen

Handelingen 27:1 e.v.:

:1 En als het besloten was, dat wij naar Italië zouden afvaren, leverden zij Paulus en enige andere gevangenen, over aan een Hoofdman over honderd, met name Julius van de keizerlijke bende.

:1 Op grond van zijn prediking, aangaande de opstanding van Christus, was er onder de Joden grote consternatie ontstaan, waardoor de apostel Paulus genoodzaakt is om een beroep te doen op de keizer.

(Handelingen 25:11, 12, 21)

Door Festus (= feest), wordt besloten, dat Paulus naar de keizer zal gaan.

Je zou typologisch ook kunnen zeggen, dat op “het feest” besloten wordt, dat Paulus, naar de keizer zal gaan

Of: dat er besloten wordt dat Paulus naar “het feest” zal gaan.

Of: Op grond van de prediking over de “opstanding” (want dat is het feest) wordt er **besloten**, dat Paulus (en wij met hem) voor de Keizer moeten verschijnen om feest te vieren. (Handelingen 23:6-10; Handelingen 24:21)

Handelingen 23:11:

Want de HEERE had al eerder gezegd dat Paulus in Rome zou getuigen.

Rome = kracht; sterk zijn; sterk maken; afleveren

Paulus = kleintje; belemmerd

= Saulus = uitverkoren; verkozene

- = gelovig overblijfsel uit Benjamin
- = eerst een gevangene van de wet
maar later gevangene van Christus Jezus

Als type van het Leven van Christus, altijd bij ons aanwezig zijnde in het schip (type van de Gemeente als collectief)

Samen met andere gevangenen van de keizer.

Een schip vol geteisem dus. (276 man)

Hoewel Paulus zich een gevangene weet, is dit wel in de eerste plaats een gevangene van Christus Jezus.

Alle passagiers worden overgegeven, danwel gesteld, in de hand van de Hoofdman over Honderd, met Name:

Julius = Zachte haren

= Zacht van denken = een zacht hart, een zacht gemoed hebbend

= type van de Geest van Christus

Een Hoofdman over 100 heeft altijd van doen met het: **ingaan in het Koninkrijk der Hemelen**

Bende = Speira = Dat wat er op uittrekt (of wat uitgezonden wordt, of wat in beweging gebracht wordt), om anderen of iets anders "binnen te halen".

Hebreeën 1:14:

Gedienstige geesten worden uitgezonden, opdat ook Paulus, en zijn medegevangenen in Christus, de Zaligheid beërven zouden, danwel voor het "aangezicht van de Keizer", gebracht zouden worden. En zij staan onder leiding van Julius.

Speiro = Zaad, zaaier (*Handelingen 10:1*)

En dus om het "gezaaide", namelijk de oogst, "binnen te halen".

Van de Keizer = En dus in opdracht van de Keizer, wordt deze oogst, "binnengehaald".

Normaal is het woord keizer:

Caesar = voorkeur geven tot; voorrang verlenen aan

= afgescheiden; scheiding maken

Er wordt dus op bevel van de keizer een “oogst” binnengehaald, opdat de keizer zijn “voorkeur zal geven aan”, oftewel scheiding zal maken tussen “goud of hout”. Of tussen de “schapen, en de bokken”, maar dat heeft weer van doen met een andere oogst.

Typologisch is dit God Zelf, want als er Eén is, Die de werkelijke Koning der koningen is en Die allen (wanneer dan ook), tot Zich zal roepen, dan is Hij dat. Daarna zal Hij op grond van Zijn “Voorkeur” (= Christus), “scheiding maken” tussen wat wel van Hem is en wat niet bij Hem hoort. En het criterium daarbij is: “Het geloof in de opstanding van Christus en alles wat daarbij hoort.

Het is dan ook vanwege de strijd om het geloof in de opstanding van Christus, dat Paulus zich beroept op de Keizer.

De opstanding van Christus was toen, en is nog steeds, de kern, van heel de prediking. En is daarom ook hier de kern van alle consternatie.

Er staat hier ook niet het woord normale woord voor keizer, namelijk Caesar, maar hier staat:

Keizer = Sebastos = Augustus = de Stralende
de Schitterende
de Eerbiedwaardige
Hem, Die alle Eer toekomt.

En hoewel het waar is dat wij allen geopenbaard zullen worden voor de Rechterstoel van Christus, wordt hier niet het woord “Caesar”, maar “Sebastos” gebruikt.

Niet onze beoordeling staat centraal, maar de verheerlijking van Christus.

- :2 En in een Adramytenisch schip gegaan zijnde, alzo wij de plaatsen langs Azië bevaren zouden, voeren wij af; en Aristarchus, de Macedonier van Thessalonica, was met ons.
- :2 Adramytenisch = Verblijven in de dood, verwachten in afwachting zijn van De HEERE is bij ons in deze “dode wereld” en aan de andere kant zijn wij in Hem, Levend.

Schip = Ploion = varen = een zeilschip
Door de wind en dus door de Geest Gods gedreven.
Hoewel er ook andere winden en dus valse,geestelijke leringen
waaien
= Ik = יֵשׁוּעַ = 10.50.1 betekent ook schip
Elk mens is een “schip”, en in het bijzonder:
= Christus
= De verschijning van de Gemeente, gestuurd en bestuurd door de
Geest Gods.

Azië = In moeilijkheden komen
moeilijkheden brengen
slijm; modder; bezoedelen

Maar Aristarchus is met ons!

Aristarchus = Aristarchos = aristocraat = de Beste regeert
voortreffelijk heerser

Ariston = maaltijd
Hij heeft dus ook het Beste Voedsel

Archo = Voorste, Overste, Eerste
Vooraanstaand Man
Als Paulus in moeite is, is Hij er vaak bij

Macedonier = Makedonia
= Uitgestrekt land (ruimte en vrijheid)

Thessalonica = Overwinning der Thessalonicenzen
= Overwinning op onjuistheden

Ik ben er niet goed achter, wie deze Aristarchus, op typologische wijze is.
Of hij is ook een type van Christus, zoals de Hoofdman over 100, of hij is
een type van God, Die met ons is. Maar dit komt in feite op hetzelfde neer.

:3 En des anderen daags kwamen wij aan te Sidon. En Julius, vriendelijk
met Paulus handelende, liet hem toe tot de vrienden te gaan, om van hen
bezorgd te worden.

:3 *Handelingen 24:23; 28:16, 30:*

In opdracht van Festus, zou Paulus, door Julius vriendelijk behandeld worden.

Sidon = Visserij; Visvangst; Overvloed van vis;

Jacht; Prooi; Proviand

Op weg naar onze verschijning voor de "Keizer", wordt de "oogst", danwel de "visvangst", alleen maar groter.

Vriendelijk = philanthropos

Phil = Liefde; vriendelijkheid

Antropos = man

= Een liefdevolle man

Handelende = Tussenkomst; bemiddeling

Er zorg voor dragen dat Paulus tot de vrienden des HEEREN kan gaan

Bezorgd = Versturen, afleveren, zich overgeven, en terugbrengen

Paulus verkwikt hen door zijn komst en zij verkwikken de apostel Paulus

(*Handelingen 24:23; 28:16*)

Deze "Hoofdman over 100";

Deze "Julius" is een "liefdevolle man";

Deze "Julius" is een type van de "gezindheid van Christus";

Ofwel: door de Liefde van Christus, worden we aan elkaar gegeven tot verkwikking en tot vertroosting.

We zouden elkander tot vertroosting en bemoediging zijn.

:4 En vandaar afgevaren zijnde, voeren wij onder Cyprus heen, omdat de winden ons tegen waren.

:4 Onder = lijzijde = in de luwte van Cyprus, omdat de winden ons tegen waren

Cyprus = Schoon, lieflijk, verzoening, vergeving

Cyprus = כֶּפֶר = 200.80.20 = koper

Spreekt van oordeel, verzoening, bedekking, verbinding

(*Handelingen 11:19, 20*)

Winden = Als ze "tegen zijn", zijn het veelal "valse geestelijke leringen"

(*Mattheüs 7:25; 14:30; Efeze 4:14; Jacobus 3:45; Judas 12; Openbaring 6:13*)

Zij praten ons “schuld” aan op weg naar onze uiteindelijke bestemming, dus zouden we altijd de luwte van Cyprus opzoeken.

We zouden ons beroepen op de Schrift en roemen in de genade Gods.

Want door geloof in het verzoeningswerk van de HEERE Jezus Christus, zijn al onze zonden vergeven en zijn we door Hem één gemaakt met God.

Tegen = Tegenstand; strijdig, oppositie

(*Mattheüs 14:24*)

De wind was hun tegen

Zij hebben grote verdrukking te verduren

Zij zijn als in barensood

Markus 6:48:

Ook hier hetzelfde beeld en dezelfde bewoordingen.

Ze zijn hier ook in grote verdrukking en in grote barensood (pijn).

En willende de Zoon van Jozef voorbij varen....

Zij voeren dicht langs de Zoon der Vertrouwing, in de luwte van de HEERE Jezus.

En Zijn aanwezigheid bracht de tegenwind tot zwijgen.

Handelingen 4:36:

Cyprus is de geboorteplek van Jozef, bijgenaamd Barnabas = “De Zoon der Vertrouwing”.

Hij is tevens Priester uit de stam van Levi =die “aankleeft” en die “toevoegt”.

Zij ontvangen dus vertroosting en het nodige van Jozef.

Elke Jozef in de Bijbel is een beeld van de verborgen Christus.

De stormwinden kunnen ons dan enigerwijze “tegen zijn”, toch zouden wij deze “tegenwind” veel meer zien als beproeving van ons geloof.

Spreuken 3:11; Hebreëen 12:5-10:

“Mijn zoon! verwerp de tucht des HEEREN niet, en wees niet verdrietig over Zijn kastijding;

Want de HEERE kastijdt dengene, dien Hij liefheeft, ja, gelijk een vader den zoon, in denwelken hij een welbehagen heeft”

Hebreeën 12:11:

En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn”.

Jacobus 1:2-4:

Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt; wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt. Doch de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk, opdat gij moogt volmaakt zijn en geheel oprecht, in geen ding gebrekkelijk.

1 Petrus 1:6-9:

De Levende hoop, is tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u. U, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd. In welke gij u verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeken; Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;

Denwelken gij niet gezien hebt, (hoewel je dicht langs Hem vaart), maar nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde; Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen (= behouden aankomst).

- :5 En de zee, die langs Cilicië en Pamfylië is, doorgevaren zijnde, kwamen wij aan te Myra in Lycië.

- :5 Zee = Afgrond; volkeren
= Bewegingen, gedachtestromingen, leringen der mensen
- Cilicië = Doek over het haar
= Sluier; boetekleed
= de gedachten der wet en der Joden (*Handelingen 6:9*)

- Cilicië = Daar kwam Saulus ook vandaan, maar dit achter zich gelaten hebbende, werd Saulus een Paulus (*Handelingen 22:3; 23:34*)
- Pamfylië = Vuur van volksstammen
= verschillende meningen en gedachtegangen
- Myra = Mirre
= Bitterheid, lijden (en positief = Welriekende balsem)
- Lycie = Lukia (van lukos = wolf)
Wolf = Wreed, hebzucht, roofzuchtig, vernielzuchtig

Het zijn niet alleen wettische en menselijke leringen, waar we, op onze reis naar onze door de HEERE bepaalde bestemming (namelijk ons “hemels Kanaan”), mee te maken hebben. We zijn hier wel heel ontvankelijk voor, omdat ze ons van nature zo “eigen” zijn, maar ook lichamelijk geweld wordt ons niet bespaard. Zoals: “bitterheid, lijden, wreedheden, nijd, en rivaliteit”.

- :6 En de Hoofdman, aldaar een schip gevonden hebbende van Alexandrië, dat naar Italië voer, deed ons in hetzelfde overgaan.
- :6 De Hoofdman is uiteraard nog steeds deze Julius.
Vinden = Op grond van dat men “gezocht” heeft.

Letterlijk gezien is het een ander schip geweest, maar overdrachtelijk, is dit nog steeds hetzelfde schip (een graanschip?).

Er zijn er, die ons wijs willen maken, dat er meerdere gemeentes Gods zijn. Zoals daar zouden zijn: een “vroeger”, en een “late” gemeente.

Maar dit is onzin, want een Lichaam **is een Lichaam**, juist omdat het “**ongedeeld**” is.

En van welk Lichaam is Christus dan **het Hoofd**?

Of is de HEERE Jezus Christus ook **gedeeld**?

Via de Hoofdman wordt de andere betekenis van het schip “nabij” gebracht. Of zij die “verre” waren, worden door de Hoofdman, “nabijgebracht”.

Wat Hij gezocht heeft, heeft Hij dan ook gevonden. (*Lukas 19:10*)

Gezamenlijk gaan ze in dat andere schip, op reis naar Italië (= Kalf).

Dus eerst waren ze als een schip uit Israël (= gelovigen uit de 2 stammen) vertrokken.

Waarna **deze gelovigen toegevoegd worden** aan het andere schip.
(= type van de gelovigen uit de 10-Stammen?)

Een kudde, die niet van deze (= Joodse) stal zijn. (Johannes 10:16)

Ze worden "toegevoegd" aan de Zoon van Jozef, de Erfgenaam van de 2 en van de 10-stammen. En dit wordt uitgebeeld in: "Alexandrie".

Prediker 11:1:

En gezamenlijk zijn zij dat Ene Schip, dat Ene Brood, dat op het water zal worden uitgestrooid. (:38)

- :6** Alexandrië = Voorrang verkrijgend
Mannelijke hulp
Mannelijke verdediger;
Voorspraak
= Verjagen van mannen
Het "Mannelijke" verdrijven, wat zich in deze wereld bevindt
Hoofdstad van Egypte
(= In die tijd, de graanschuur van de wereld)
- :7** En als wij vele dagen langzaam voortvoeren, en nauwelijks tegenover Knidus gekomen waren, overmits het ons de wind niet toeliet, zo voeren wij onder Kreta heen, tegenover Salmone.
- :7** Langzaam = Traag, vertragen; benaarstigen
= Geestelijke inactief; En dus traag zijn in het geloven
Nauwelijks = Met zeer grote moeite
Knidus = Geërgerd; geprikkeld; schrammen oplopen
Wind = Anemos
hier: tegenwind, hevige wind, wind van leer
Kreta = Vlezig (lichaam, buitenkant)
(dit hoeft niet perse "zondig vlees" te zijn)
De Kretenzen staan wel bekend, om hun vleselijke wandel
(*Titus 1:12*)

Salmone = Bekleding, omhulling
= Komt van een woord wat betekent: “opzwellen van de zee”

Als er geen wind, drukte, of consternatie om ons heen is, kan dit ook tot ons nadeel zijn.

In dit geval is **geen wind**, juist “tegenwind”.

We worden traag in het gelovigen en traag om te benaastigen om de rust in te gaan.

We raken geërgerd en geprikkeld over elkaars “vlees en buitenkant”.

We raken geïmponeerd door de verschijnselen die zich in de zee, en dus te midden van de volkeren om ons heen, zo “groot” voordoen (= opzwellen, zuurdesem).

:8 En hetzelfde nauwelijks voorbij zeilende, kwamen wij in een zekere plaats genaamd Schonehavens, waar de stad Lasea, nabij was.

:8 Nauwelijks = Met zeer grote krachtingspanning

Schonehaven = Goede, mooie, geschikte en dus veilige haven

Lasea = Ruigharig; door een barst (in een rots) uiteen scheiden
= Kloof

= De Rots, als “Goede, en Veilige Haven”

De HEERE heeft het schip (= de Gemeente) steeds bewaard, en zal het steeds bewaren, dwars door vele rumoerige tijden, heen.

De HEERE geeft ons ook persoonlijk vele van deze, zo noodzakelijke rustpunten op onze levensreis, want anders zouden wij “ten onder gaan”.

:9 En als veel tijd verlopen, en de vaart nu zorgelijk was, omdat ook de vasten, nu voorbij was, vermaande hen Paulus.

:9 Als veel tijd verlopen was. Nu, 2000 jaar is ook een lange tijd!

Zorgelijk = Zorgwekkend, verontrustend

Vermanen = Waarschuwen, aansporen, ernstig vragen, betuigen

Vasten = Op verborgen wijze wordt ons hier gewezen naar de 10e van de 7^e maand namelijk:

“Grote Verzoendag” zou een **“dag der vasten”** zijn

Dit wil niet zeggen dat Paulus “gevast” heeft (overdrachtelijk wel)

Het was ongeveer september / oktober en dus herfst.

De winter breekt bijna aan

De periode **van hevige stormen en tyfonen**

Om dan deze “Schone Haven” te verlaten, is zeer onverstandig

Vasten = Het zich onthouden van, of het slechts matig tot zich nemen
van alle dingen, die er in deze wereld zijn.

Je richten en concentreren op de dingen, die in de hemelen zijn. Daar waar Christus is, zittende aan de Rechterhand Gods, als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Eten, drinken en bezig zijn, doen we daarom in de Hemel en in Christus.

En daardoor vasten wij in verband met de dingen die der wereld zijn.

Het tegengestelde van “vasten” is: “feest”, en “maaltijd” en “bruiloft”.

(*Markus. 2:19*)

Titus 2:11:

Want de zaligmakende Genade Gods, is verschenen aan alle mensen.

En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en Godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld; Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus”

(Dit zou je een “vasten”, kunnen noemen.)

:10 En zeide tot hen: Mannen, ik zie, dat de vaart zal geschieden met hinder en grote schade, niet alleen van de lading, en van het Schip, maar ook van ons leven.

:10 Als we deze “Schone Haven” verlaten, zal de vaart grote hinder en schade opleveren.

Mannen = “Mannen Broeders” had hier kunnen staan

Zeker omdat ze allemaal het leven zullen behouden

Ik zie = “Zien” op grond van het profetisch Woord

= Bemerken, doorzien, inzien, door de werking van Gods Geest in Paulus

Vaart = Deze koers die we varen
Hinder = Smaadheden
Schade = Nadeel
Lading = Dat wat voortgebracht, aangedragen, of nabijgebracht is
Leven = Psuche = ziel = praktische levenswandel
Schade aan de ziel (1 Korinthe 3:15)

Natuurlijk zal er aan het bestaan van het schip, namelijk aan de Gemeente, in haar **aardse en dus in haar “vergankelijke vorm”**, een einde komen. En dus ook aan het aardse huis, de vergankelijke verschijning, van de **leden van het Lichaam** zal een einde komen.

De lading is de inhoud van ons praktische leven = Psuche = ziel.

Dus: eventueel wel schade aan de ziel, maar geen schade aan de Geest (= Pneuma).

We zouden in de Rots, en dus in Christus blijven.

We zouden Hem niet verlaten en Hem in de praktijk van ons leven niet uit het oog verliezen!

- :11** Doch de Hoofdman geloofde meer den stuurman en den schipper, dan hetgeen van Paulus gezegd werd.
- :11** Geloofde = Gehoorzamen; verzekerd zijnde; betrouwende, vertrouwende
Stuurman = De bestuurder van het schip
Schipper = De eigenaar van het schip

Menselijkerwijs vertrouwde deze hoofdman meer op de stuurman en op de schipper.

Je mag ook veronderstellen dat de “oudsten”, namelijk zij die “verantwoordelijkheid dragen” voor het schip, hun verantwoordelijkheid kennen en nemen.

Het zijn nu eenmaal mensen met ervaring.

Je laat je eigen schip en haar lading, toch niet moedwillig naar de kelder gaan?

Nu, de weersvoorspellingen leken ook gunstig te zijn, zodat ze nog wat tijd meenden te hebben, om **een andere, een dus betere haven** te kunnen

bereiken. Een haven met **een ruim zicht, op zogenaamd “betere dingen”**. Want deze Schone Haven was volgens de kenners (= stuurman en schipper) te smal en het was dus te ongunstig om hier te overwinteren.... Er zou een te grote deining zijn, in deze te smalle kloof.

:12 En alzo de haven ongelegen was om te overwinteren, vond het meerder deel geraden ook vandaar te varen, of zij enigszins te Fenix konden aankomen om te overwinteren, zijnde een haven in Kreta, strekkende tegen het zuidwesten, en tegen het noordwesten.

:12 Menselijke visie stelde zich **tegenover** Paulus met zijn **Goddelijke visie**. Maar, de meerderheid beslist.

Als het schip in mensenhanden ligt, wordt het schip (= de Gemeente), niet beheerst door theocratie of door aristocratie, maar door democratie (= het volk regeert).

Ongelegen = Niet ruim en niet geriefelijk genoeg
= An euthetos
= niet goed gesteld, niet goed gelegd (1 Korinthe 3:10, 11)
Het Fundament was blijkbaar niet goed genoeg

Overwinteren = Door zware storm heen en weer geslingerd worden
En dit wilden ze hier nu juist voorkomen

Fenix = Palmboom
(spreekt over kroon, koningschap en heerlijkheid)

Kreta = Vlezig (lichaam, de buitenkant der dingen)

Strekkende = Ziende (dus een ruim uitzicht op de stoffelijke dingen)

Tegen het Zuidwesten, en tegen het Noordwesten:

= Krom gelegen, in een halve maan
Dus beschut van alle winden

Psalm 107:30:

“Dan zijn zij verblijd, omdat zij (= de stormen) gestild zijn, en dat Hij hen tot de haven hunner begeerte, geleid heeft”.

“Tegenwind” heeft wel tot doel om gelovigen trouw te maken aan de Waarheid. De HEERE maakt gebruik van deze “tegenwind”, opdat wij weer onze toevlucht zouden nemen tot Hem.

Of Hij gebruikt deze “tegenwind” om ons te bewaren voor nog grotere gevaren.

:15 Opgeven = Overgeven

We konden met onze zeilen niets beginnen tegen deze ontketende storm.

Al onze menselijke krachten en inspanningen waren nutteloos.

En dus **gaven wij het op**, en gaven we ons over aan de genade Gods.

Wij legden ons leven in Gods hand, om ons door Zijn Krachtige Geest te laten leiden. Wijzelf waren niet in staat om deze “tyfoon” te gebruiken voor ons eigen voordeel.

:16 En lopende onder een zeker eilandje, genaamd Klauda, konden wij nauwelijks de boot machtig worden.

:16 Ze zijn namelijk van plan om de boot (= de sloep) uit haar verankering te lichten en in de zee te laten zakken, zodat ze met “behulpzelen” het schip zouden kunnen omgorden. Maar ook over de sloep hebben ze geen enkele controle.

Klauda = kreupel (= de uitbeelding van “onvruchtbaarheid”)

Geen potentie om de controle over het eigen leven te hebben

Maar ook het schip (= Ploion = de Gemeente als collectief), heeft niet de potentie om zichzelf te bewaren.

Ook al zouden we zelf het gehele schip omgorden zegt het volgende vers.

Boot = Skaphe = graven; hol vat; sloep; roeiboort (*Handelingen 27:30*)

Ook over de roeiboort **in het schip** heeft men geen enkele controle.

Ook over de sloep (= het persoonlijk leven) binnen het schip (= de Gemeente) heeft men zelf geen enkele controle

We hebben geen enkele macht en potentie in onszelf, om onszelf te bewaren.

Dus laat staan het bewaren van het grote geheel, namelijk de gemeente.

De apostel Paulus sluit zichzelf hierbij in. (= wij konden niet...)

:17 Dewelke opgehaald hebbende, gebruikten zij alle behulpzelen, het schip ondergordende; en alzo zij vreesden, dat zij op de droogte Syrtis vervallen zouden, streken zij het zeil, en dreven alzo henen.

:17 Maar “zij”...

Onze “oude mens” geeft het maar niet op

Alle behulpzelen = Touwen, banden, kettingen, enz.

Omgorden = Namelijk touwen onder de kiel doorhalen om de naden tussen de planken daarmee dicht te houden om zo lekkage te voorkomen

Johannes 21:18:

Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger waart, gorddet gij uzelf, en wandeldet, alwaar gij wildet; maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt.

Droogte = Syrtis = Zandplaat (moerasachtig)
= Meetrekken, meegezogen worden
= Gevaarlijke bocht aan de Libische kust, vol klippen, ondiepten en draaikolken

Ze lieten de zeilen neer en ze lieten zich dragen;

Ze lieten zich brengen tot.....

Ze gaven met angst en beven hun strijd tegen de elementen op.

:18 En alzo wij van het onweder geweldiglijk geslingerd werden, deden zij den volgende dag een uitworp;

:18 Een uitworp is om het schip lichter te maken, waardoor het hoger op de golven zou komen te liggen en het gevaar voor vastlopen op zandplaten kleiner werd.

Onweder = winter

door zeer grote storm heen en weer geslingerd worden

Uitworp = Ekballo = uitwerpen (uitstrooien, verstrooien)

Het overbodige en (eventueel) het nutteloze wierpen zij uit

Slingeren = *Efeze 4:14-16*:

Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen; Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus;

Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde.

Hebreeën 13:9:

Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen; want het is goed, dat het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen, door welke geen nuttigheid bekomen hebben, die daarin gewandeld hebben.

Hoewel we er soms later weer spijt van hebben dat we zo rigoureuus waren in het weggooien van deze “overbodige, en nutteloze” dingen. En zo niet, dan hebben we toch in korte tijd weer andere nutteloze dingen, opgespaard.

:19 En den 3e dag wierpen **zij**, met **hun** eigen handen, het scheepsgereedschap uit.

:19 Via deze 3e, wordt ons verwezen naar de **3e dag**, maar ook naar de **3e worp**.

Omdat het een “3e” is, moet het wel een fundamentele worp zijn.

Eerst de sloep met de behulpzelen = onze eigen kracht waarmee wij denken de Gemeente te kunnen omgorden en te behouden.

Daarna het overbodige = het nutteloze van onze stoffelijke bezittingen die ballast vormen.

En nu het scheepsgereedschap = onze eigen gedachten en leringen.

Eerst ging het nog om stoffelijke dingen die uitgeworpen en achtergelaten werden, maar nu gaat het eigenlijk om geestelijke dingen, want: wij wierpen met onze eigen handen het scheepsgerei uit.

Nogmaals, het gaat om het uitwerpen van overbodige en eventueel nutteloze dingen, die ons bij onze gemeenschap met de HEERE alleen maar in de weg kunnen staan.

En de belangrijkste en meest fundamentele (uitgedrukt via een "3e") zijn wijzelf.

Scheepsgereedschap = Skeuos = vaten, instrumenten
= Type van het lichaam van de individuele mens

Onze eigen handen = Autocheir
= Eigen macht en kracht
eigen raadgevingen en gedachten

Dus gooien ze eigenhandig (en vrijwillig), alle nutteloze werkingen van het "eigen vlees" overboord.

En aangezien "Cheir" afgeleid is van "Cheimon" (= storm), wijst het ook naar hun eigen geestelijke leringen, die zij op de 3e dag (= op basis van de 3e dag), vrijwillig (of noodgedwongen), overboord gooien.

:20 En als noch zon noch gesternten verschenen in vele dagen, en geen klein onweder ons drukte, zo werd ons voort alle hoop van behouden te worden benomen.

:20 Zon = Helios = daglicht
Gesternte = Astron = sterrenconstellaties = licht bij nacht

Dit zou ons eigenlijk tot vreugde moeten zijn.

Want alle "licht" van en in deze wereld werd ons ontnomen.

Alle richtinggevoel en elke oriëntatie in deze wereld zijn we kwijtgeraakt.

Er is geen enkel "vast punt" meer in deze wereld te vinden, waardoor we met onze eigen ogen een "juiste koers" zouden kunnen varen, **tot behouding van ons aardse leven.**

Menselijkerwijs is al onze hoop en al onze verwachting aangaande dit aardse leven, dus afgesneden.

In deze geschiedenis staat het woord "ons" nogal eens schuin gedrukt.

Maar bij dat “ons” zouden we de apostel Paulus in ieder geval niet insluiten. Zo ook hier.

Want apostel Paulus had **wel “alle hoop om behouden te worden”**.

De HEERE had hem dit namelijk gezegd.

Paulus geloofde de HEERE op Zijn Woord, **want Paulus zou in Rome aankomen**. (*Handelingen 23:11*)

:20 Het was zeer zwaar weer.

Valse, geestelijke leringen, nemen ook steeds meer in hevigheid toe.

Onweder = Winter = zeer zware stormen

Drukke = Dit hebben we te ondergaan; Dit ligt op ons.

(*Johannes 21:9; 1 Korinthe 9:16*)

Hoop = Elpis

(*Romeinen 15:4; 1 Korinthe 13:13; Hebreëën 6:18; 10:23; 11:1*)

Behouden = Behoeden, bewaren, zalig maken

Markus 4:38:

En er werd een grote storm van wind, en de baren sloegen over in het schip, also dat het nu vol werd. En Hij was in het achterschip, slapende op een oorkussen; en zij wekten Hem op, en zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan?

En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte. En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij zo vreesachtig? Hoe hebt gij geen geloof? En zij vreesden met grote vreze, en zeiden tot elkander: Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

In het achterschip, slapende (= in Verborgenschap is Hij hun Roer).

Het hangt er maar vanaf, **Wie het Centrum is**, van dit schip (de gemeente) en van ons eigen schip (= ik)

:21 En als men langen tijd zonder eten geweest was, toen stond Paulus op in het midden van hen, en zeide: O mannen, men behoorde mij wel gehoor gegeven te hebben, en van Kreta niet afgevaren te zijn, en dezen hinder en deze schade verhoed te hebben;

:21 *Psalm 107:5-7:*

Zij waren hongerig, ook dorstig; hun ziel was in hen overstelpt.

Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid die zij hadden, heeft Hij hen gered uit hun angsten; En Hij leidde hen op een rechten weg, om te gaan tot de stad ter woning.

We moeten blijkbaar eerst via allerlei moeilijkheden geconfronteerd worden met onze eigen onmacht, waarna we onze oren en dus ons hart, zullen openstellen voor het Woord Gods, om daarna het Woord Gods, het midden, en dus het Centrum te laten zijn van heel ons leven en van al onze gedachten.

Ze hadden **veel te lang gewacht** met eten (het Brood des Levens), waardoor ze **alle Hoop op de toekomst** die God hen in Christus beloofd heeft, uit het Geestesoog, verloren.

En Paulus verwijt hen eigenlijk dat zij zo traag waren om het Woord Gods te horen en dus te geloven. Dit kwam, omdat ze bij mondjesmaat, (Geestelijk) voedsel tot zich genomen hadden en dus veel en veel te weinig hadden gegeten. (Zeker gerekend naar de omstandigheden.)

Lange tijd zonder eten

Al 14 dagen, zegt de apostel Paulus (:33).

Zonder eten = Zonder het hoognodige

Zonder een echte, stevige maaltijd tot je te nemen

Hier en daar een woordje uit de Bijbel, maar geen tijd nemend, om er op te kauwen, en er dus over na te denken.

Je bent zo druk bezig om het schip (= de gemeente) te bewaren, dat daardoor je persoonlijk schip ten onder gaat.

Het is dus de hoogste tijd om weer stevig te eten, en de dingen te zoeken en te bedenken die Boven zijn, daar waar Christus is, zittende aan de Rechterhand Gods.

De dingen zoeken, die in de 3e Hemel plaatsvinden. (*2 Korinthe 12:2 e.v.*)

En juist **niet** de dingen, die op de aarde zijn. (*Kolosenzen 3:1 en 2*)

Ook al doen de dingen om ons heen zich zeer bedreigend voor:

Stel je vertrouwen op 14 (= **דוד** = 4.6.4 = David, Gods Geliefde)

Dit is een soort van “vasten” waar de HEERE niet om vraagt, wat Hij helemaal niet wil. Want zij onthielden zich te eten van die Grote Voorraad van Geestelijke Spijze.

Zonder eten = a sitia

Sitos = tarwe

Dit schip zit vol met koren, brood, Woord Gods. Maar men weigerde, of men had geen tijd om te eten, omdat zij aan de zorg voor het “eigen bestaan”, de prioriteit gaven.

Het Woord Gods, bij monde van Paulus, staat (= **stelde zich**) dan ook weer in het **midden** van hen, en zegt:

Had maar naar mij gehoord = Had mij gehoorzaamd en geloofd.

Ik had jullie gewaarschuwd om **Die Goede Haven** niet te verlaten.

Om **Die Gekliefde Rots** niet te verlaten.

Want dat Die Goede Haven op Kreta (en dus in het **vlees** is), maakt voor God niets uit.

Maar om een andere “vleselijke” haven, buiten Christus uw Steenrots te zoeken, is dwaasheid.

Dit heeft u nu veel schade en nadeel opgeleverd.

- :21** Men behoorde = **Voorwaar**, zoals het gegaan is behoort het niet.
Want je had **eerst** het Woord Gods moeten eten en dus geloven en gehoorzamen.
Namelijk je had in Christus de Rots, moeten blijven.
Dit had je behoed voor **schade**, danwel voor **Smaadheden**.
(schade = smaadheden)
- :22** Doch als nu vermaan ik ulieden goedsmoeds te zijn; want er zal geen verlies geschieden van iemands leven onder u, maar alleen van het schip.
- :22** Het blijkt, dat Paulus **wel** steeds gegeten heeft, want omdat hij heeft gegeten en omdat hij gelooft, openbaart de HEERE Zich aan hem.
Vermaan = Waarschuwen, prijzen, loven, beloven
= Wees goedsmoeds (als waarschuwing en vertroosting)

= Wees goedsmoeds, want ik mag u, namens de HEERE, beloven dat niemand van u, zijn leven zal verliezen

Jakobus 5:13-15:

Is iemand onder u in lijden? Dat hij bidde. Is iemand goedsmoeds? Dat hij Psalmzinge. Is iemand krank (= zwak in het geloof) onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den Naam des HEEREN.

En het gebed des geloofs zal den zieke (= de zwakke in het geloof) behouden, en de HEERE zal hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven.

Verlies = Wegwerping, verwerping, afwijzing (*Romeinen 11:15*)

Leven = Psuche = ziel = de handel en wandel = het praktische leven
Het zeilschip (= Ploion), wat door de Geest bestuurd wordt:

Schip = De aardse wandel van dit schip, de stoffelijke verschijning van de gemeente, zal dan ten einde zijn.

- :23 Want dezen zelfden nacht heeft bij mij gestaan, Engel Gods, Wiens ik ben, Welken ook ik dien,
- :24 Zeggende: Vrees niet, Paulus, gij moet voor den keizer gesteld worden; en zie, God heeft u geschonken allen, die met u varen.
- :23 De eerste en dus de meest fundamentele dienst aan de HEERE, is Hem te geloven op Zijn Woord, en daaraan trouw te zijn. Dit is zeker noodzakelijk in de periode waarin het Licht der Wereld Zich heeft teruggetrokken, uit die wereld. En die wereld in duisternis, achtergelaten heeft. Want de mens heeft de duisternis liever dan het Licht, omdat hun werken boos zijn. Daarom openbaart de HEERE Zich aan alleen aan hen die Hem en Zijn Woord liefhebben. De apostel Paulus is zo'n "liefhebber", want de HEERE openbaart Zich aan hem. De anderen worden weer, door de HEERE, toevertrouwd aan de apostel Paulus.

Paulus zegt dan ook, dat hij hiertoe door de HEERE aangesteld is geworden.
Staan = Stellen; vaststellen; bevestigen

De Engel Gods is gesteld:

namelijk de HEERE Jezus Christus is gesteld tot Christus, tot Zoon, tot Koning en Hogepriester enz, op grond van Zijn gehoorzaamheid als Getrouwe Dienstknecht. En Paulus is door de Engel Gods gesteld geworden tot apostel en dienstknecht. Op grond van onze trouw aan het Woord Gods zullen wij, in de Openbaring van de HEERE Jezus Christus, ook gesteld worden tot "zoon".

De apostel zegt: "Door Zijn Genade, mag ik Zijn dienstknecht, zijn.

En ik dien de HEERE ook, want ik ben me ervan bewust dat ik Zijn eigendom ben.

Want ik **sta** en ik **besta** alleen in Hem, en door Hem, en tot Hem.

En: aangezien wij Zijn Eigendom zijn, zal Hij ook over ons waken.

In die zelfde nacht = In die nacht van totale afwezigheid van Licht (:20)
openbaart de HEERE Zich aan allen, die Hem liefhebben
namelijk aan degenen, die in Zijn Licht wandelen

:24 En De Engel des HEEREN zei tot mij: "**Vrees niet**", Paulus.
"Vreest niet" is de uitdrukking van het Leven onder het Nieuwe Verbond.

Lukas 12:32-34:

Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven. Verkoopt hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelfen buidels, die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in de hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft.

Want waar uw Schat is, aldaar zal ook uw hart zijn.

Mattheüs 10:28:

En vreest niet voor degenen, die het lichaam doden, en de ziel niet doden. Men kan hooguit het lichaam doden, maar niet de ziel (= alles wat men in dat lichaam gedacht heeft en eventueel via dat lichaam gedaan heeft), kan door een ander mens, niet afgenomen worden.

Maar vreest veel meer Hem, Die beide, “ziel en lichaam”, kan verderven in de hel. Als de gedachten en werkingen van de inwendige mens, niet tot verheerlijking waren van de HEERE, dan zal Hij “lichaam en ziel” verderven in de hel.

- :24** Als de HEERE al eerder gezegd heeft, dat Paulus naar Rome moet; Als de HEERE tot Paulus zegt, dat hij ook voor de Keizer moet verschijnen; dan geeft de HEERE, hiermee de garantie dat Paulus (in ieder geval tot dat moment), zal blijven leven.
En ook dat een ieder, die in dat schip is en zich aan Paulus en dus aan het Woord dat door Paulus gepredikt wordt, vastklampt, **zal blijven leven** (in ieder geval net zo lang als Paulus).

En de Engel des HEEREN zei tot mij: “**Vrees niet**”, Paulus.

Gij Paulus, moet voor het aangezicht van de keizer gebracht, danwel gesteld worden.

Keizer = Caesar = Voorkeur geven tot; voorrang verlenen aan
= afscheiden; scheiding maken

En God heeft u geschonken allen, die met u varen.

Geschonken = Geven; vergeven; genade ontvangen

Allen, die met jou varen, hebben genade ontvangen

Allen, die met Paulus meevaren, hebben vergeving ontvangen

Ze worden op het saldo van Paulus bijgeschreven

Die met u varen = Allen die bij Paulus in dit zeilschip (= de gemeente) zijn.

- :25** Daarom zijt goedsmoeds, mannen, want ik geloof Gode, dat het alzo zijn zal, gelijkerwijs het mij gezegd is.

:25 *Hebreeën 6:18-20:*

Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk, die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop, vast te houden; Welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel;

Daar de voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus, naar de ordening van Melchizedek, hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid.

Twee onveranderlijke dingen:

Via Eedzwering: **De belofenis aan Abraham**

van de komst van het Zaad

Dewelke is Christus

De belofenis aan David

over het Eeuwig Koningschap en Priesterschap

naar de Ordening van Melchizedek

uit het Zaad van David

:25 Daarom: (vermaan ik u nogmaals) “zijt goedsmoeds” (:22)
(Vermaan = Waarschuwen, prijzen, loven, beloven)

Daarom: Zing Psalmen, loof de HEERE

Wees blij van hart en blij van gemoed, want ik geloof (= vertrouwen, en weet voor 100% zeker), dat God doen zal, **al** wat Hij beloofd heeft.

Lukas 1:45:

En zalig is zij, die geloofd heeft; want de dingen, die haar van den HEERE gezegd zijn, zullen volbracht worden.

Romeinen 4:20, 21:

En hij heeft aan de belofenis Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer;

En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen.

:26 Doch wij moeten op een zeker eiland vervallen.

:26 Doch = En, dus, maar, nu, of, als, want

Want, wij zullen op een zeker eiland vervallen.

Niet op een **onzeker** en dus een onbekend eiland,
maar op een **zeker eiland**.

Dat het eiland hier nog niet genoemd wordt, wil nog niet zeggen, dat de HEERE niet weet, welk eiland Hij daarbij in gedachten heeft.

Namelijk Melite = Malta (*Handelingen 28:1*)

We komen hier zo nog op, maar Malta is een type van de hemel.

Als de HEERE hier tot Paulus zegt, dat dit schip, en dus de gemeente, het lichaam van Christus, bestemd is voor Malta, danwel voor de hemel, dan is dit in volkomen overeenstemming met de prediking van de apostel Paulus.

Efeze; Filippensen; Kolossenzen; Thessalonicenzen; Hebreëën:

Wij zijn gezet in de hemel en gezegend zijn met elke Geestelijke zegening in de hemel en in Christus. Onze positie is daar en onze wandel, ons burgerschap, danwel onze politiek. Als je wilt weten op welke wijze je in onze bedeling zou handelen en wandelen, dan zou je de brieven van de apostel Paulus bestuderen en je "eigen" maken.

:27 Als nu de veertiende nacht gekomen was, alzo wij in de Adriatische Zee, herwaarts en derwaarts gedreven werden, omtrent het midden des nachts, vermoedden de scheepslieden, dat hun enig land naderde.

:27 Veertien = 2 x 7 (dubbele van "7" is een type van de Nieuwe Schepping)
= Getalswaarde van de Geliefde = David
= Tijd voor het eten van ongezuurde Broden
(*Exodus 12; Jozua 5*)

Adriatische = Het gaat hier waarschijnlijk maar over de maand "Adar"
En dus de 14^e nacht, in de maand Adar.

Adar = 𐤀𐤃𐤁𐤏 = 200.4.1 = majesteitelijk, uitzonderlijk glorieus
= De 12^e maand
de stormen zijn het hevigst, namelijk in: februari, maart
(de 1^e maand in Israël, is bij ons de maand: maart, april)

Esther 8, 9:

De 14^e Adar zal een dag der maaltijden, en der Rust, en der Vreugde zijn.
En de 14^e Adar zal een vrolijke dag zijn, een dag der geschenken.

Romeinen 6:23:

Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de Genadegift Gods is het Eeuwige Leven, door Jezus Christus, onzen HEERE.

Door de verandering van deining vermoeden zij dat zij dicht bij land zijn. Deze verandering wordt veroorzaakt door bijvoorbeeld de golfslag, die vanaf de kust weer in zee terugkeert.

:28 En het dieplood uitgeworpen hebbende, vonden zij twintig vademen; en een weinig voortgevaren zijnde, wierpen zij wederom het dieplood uit, en vonden vijftien vademen;

:28 De afstand tussen de onderkant van het schip, en de rotsachtige zeebodem, wordt gemeten. Als er over een korte afstand 9 meter diepteverschil gemeten wordt, is er alle reden tot ongerustheid.

Zeker als je nog op tamelijk grote afstand uit de kust bent

Dieplood = Bolizo = geluid; echolood; geluid waarnemen

Uitgeworpen = Uitzenden of ontvangen van een niet stoffelijke boodschap

Vademen = Peilen, doorgronden

De afstand tussen de toppen van de middelvingers, bij zijwaarts gestrekte armen. Een vadem is ongeveer 1,8 m.

Beide getallen (20 en 15), spreken in ieder geval over een veelvoud van "5" = Genade.

Als Abraham pleit om behoudenis van Sodom, hebben we, overdrachtelijk gezien, ook steeds een meting van 5. Bij 50, 45, 40, 30, 20, 10 gelovigen?

:29 En vrezende, dat zij ergens op harde plaatsen vervallen mochten, wierpen zij vier ankers van het achterschip uit, en wensten, dat het dag werd.

:29 Harde plaatsen = Topos Tragus

= Rotsachtige en scherpe klipachtige plaatsen

Vier = Tessares

Ankers	= Agkura = Heeft te maken met een grijparm
Achterschip	= Prumna = Laatste of achterste gedeelte van het schip De aardse, en dus de buitenkant der dingen
Dag	= Hemera = Daglicht

Het is verrassend, hoe snel we er spijt van hebben, al het overbodige en al het nutteloze, overboord te hebben gegooid. Of hoe snel we ons toch weer vastklampen aan de dingen die der wereld zijn. We kunnen zo moeilijk deze wereld achter ons laten, hoe levensbedreigend die ook is. Met 4 armen grijpen we weer naar de "4", naar de zienlijke, stoffelijke, en dus naar de vergankelijke dingen.

Maar wij zouden dan ook het 5^e Anker gebruiken. (= Geestelijk Anker)

Anker = Hebrëen 11:1

De uitbeelding van **hoop = de vaste grond** van de dingen die men hoopt

Hebrëen 6:19:

Beloften Gods, via eedzwering gedaan, welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel; Daar de Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus, naar de Ordening van Melchizedek, Hogepriester geworden zijnde in der Eeuwigheid.

En wij zouden Hem dus achterna wandelen.

- :30 Maar als de scheepslieden zochten uit het schip te vlieden, en de boot nederlieten in de zee, onder den schijn, alsof zij uit het voorschip de ankers zouden uitbrengen,
- :30 Zeide Paulus tot den hoofdman en tot de krijgsknechten: Indien dezen in het schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden.
- :30 Vlieden = Wegvluchten naar een veilige plaats; ontsnappen aan het gevaar

Boot = Skaphe = graven; hol vat; sloep (= roeiboot)

Voorschip = De hemelse kant

Schijn = Doen alsof

De sloep, die zij al eens eerder hadden laten zakken om het schip te omgorden (:16), willen zij nu gebruiken, om daarmee te kunnen ontsnappen

:31 Maar Paulus zeide tot de hoofdman en tot de krijgsknechten:
“Indien dezen in het Schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden”.

:31 Behouden = Sozo
= Zalig maken; zalig worden
(*Mattheüs 1:21*)

Dit betekent niet, dat als er **gelovigen in Christus** om wat voor wereldse en vleselijke reden dan ook, uit het schip, en dus overdrachtelijk uit de gemeente stappen, dat hierdoor de gehele gemeente of de verantwoordelijken binnen de gemeente gevaar kunnen lopen.

Maar in zekere zin zijn we wel verantwoordelijk voor elkaar.

Jakobus 5:19, 20:

Broeders, indien iemand onder u van de waarheid is afgedwaald, en hem iemand bekeert, Die wete, dat degene, die een zondaar van de dwaling zijns weegs bekeert, een ziel van den dood zal behouden, en menigte der zonden zal bedekken.

Het betekent in ieder geval (en dat is de grote vertroosting) dat, hoe gelovigen in Christus zich ook **willen** verankeren in deze wereld, of zich verankerd hebben in deze wereld, zij toch deel hebben aan de gemeente op grond van hun “wedergeboorte”.

Namelijk op grond van **het Werk, dat Christus aan ons allen, gedaan heeft**. Ongeacht of de HEERE Zijn werk mag vervolgen **aan** en **in** ons en **door** ons heen.

:32 Toen hieuwen de krijgsknechten de touwen af van de boot, en lieten haar vallen.

:32 Hieuwen = Afhakken; afsnijden; amputeren

Touwen = Touwtjes (*Johannes 2:15*)

Soort navelstreng

Vallen = Uitvallen; afvallen

Markus 9:43:

En indien uw hand u ergert, houwt ze af; het is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur.

Om te voorkomen dat ze in “dwaling” vallen, is dit theoretisch de beste oplossing. De mogelijkheid om van de waarheid te vervallen, wordt hen zo ontnomen.

De krijgsknechten hebben gedaan wat in hun vermogen was, om te doen.

De krijgsknechten geven op deze wijze ook het beste voorbeeld, door hun “eigen vluchtweg” af te snijden.

:33 En ondertussen dat het dag zou worden, vermaande Paulus hen allen, dat zij zouden spijze nemen, en zeide: Het is heden de veertiende dag, dat gij verwachtende blijft zonder eten, en niets hebt genomen.

:33 Als de dag komt.

Als het Licht verschijnt.

Op grond van de Opstanding van Christus, vermaant en vertroost Paulus hen.

Vermanen = Parakaleo

= vertroosten; erbij roepen; aanspraak

Paraineo = Waarschuwen (*Handelingen 27:9*)

Allen = Hapas

= De allen

Spijze = Trophe

= Voedsel (= leven)

Lukas 12:23:

Het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam is meer dan de kleding.

Handelingen 9:19, 20:

En als hij spijze genomen had, werd hij versterkt. En Saulus was sommige dagen bij de discipelen, die te Damaskus waren. En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

Johannes 4:34:

Jezus zeide tot hen: Mijn spijs (= broma) is, dat Ik doe den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrengt.

Johannes 6:55:

Want Mijn vlees is waarlijk spijs (= Brosis), en Mijn bloed is waarlijk drank.

:33 De 14^e.

Is een dag der maaltijden, en der rust, en der vreugde.

Een vrolijke dag der geschenken = genadegiften. (zie :27)

Een type van het leven van de Nieuwe Schepping. (= dubbele van de "7")

Is het leven van de Zoon van David.

Verwachtende = In afwachting zijnde, van de dingen die zeker komen gaan
Maar als je niet eet, dan is de enige verwachting: "de dood"

Niet eten = Asitos

= geen tarwe; geen der granen (= vast voedsel), tot je nemen
(zie vers 21)

:34 Daarom vermaan ik u spijze te nemen, want dat dient tot uw behouding; want niemand van u zal een haar van het hoofd vallen.

:34 Vermaan = Parakaleo = vertroosten

Behouding = Soteria = heil; verlossing; redding

Soter = Heiland; Verlosser

Haar van uw hoofd = De macht van het denken

Lukas 21:17-19:

En gij zult van allen gehaat worden om Mijns Naams wil.

Doch niet één haar uit uw hoofd zal verloren gaan.

De HEERE weet met welke overleggingen je de dingen gedaan hebt.

Bezit uw zielen in lijdzaamheid.

Uw behouding

Hierbij gaat het niet over het behoud van Eeuwig Leven, want als je deel hebt aan het schip, namelijk: deel hebt aan het Lichaam van Christus, dan kan dit Leven je nooit meer ontnomen worden. Maar het gaat hier over de behouding van uw ziel, dat is uw praktische levenswandel

:35 En als hij dit gezegd had en brood genomen had, dankte hij God in aller tegenwoordigheid; en hetzelfde gebroken hebbende, begon hij te eten.

:35 Brood = Artos, en komt van het woord:

Airo = opnemen; dragen; opstaan; opheffen; verhogen

Lukas 22:19, 20:

En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, Hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. Desgelijks ook den Drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze Drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.

Danken	= Eucharistieo Charisto = elkaar van harte genadig zijn Vrijwillig vergeven = De ander volmaakt zien en weten, in Christus
Aller	= Pas = allen
Tegenwoordigheid	= Enopion = Aangezicht, aanwezigheid, verschijning
Gebroken	= Klao precies zoals in 1 Korinthe 11:24: om uitgedeeld te kunnen worden
Eten	= Esthio

Eten is de uitbeelding van leven en gemeenschap.

Dit blijkt ook, want zij hebben **allen** deel aan hetzelfde Brood, waaraan ook Paulus deel heeft.

De HEERE had dit Brood immers gebroken, opdat Paulus en zij allen, deel zouden hebben aan dit Brood?

:36 En zij allen, goedsmoeds geworden zijnde, namen ook zelve spijze.

:36 Overdrachtelijk is het zeker zo, dat zij goedsmoeds geworden waren, toen ook zij van deze zelfde Spijze gegeten hadden.

Horizontaal gesproken, zijn ze goedsmoeds, vertroost en gesterkt geworden, omdat hen beloofd werd dat zij behouden zouden worden, dwars door alle verdrukkingen heen.

Jacobus 5:13:

Is iemand onder u in lijden? Dat hij bidde.

Is iemand goedsmoeds? Dat hij Psalmzingt. (**De Ware Spijze etc.**)

:37 Wij waren nu in het schip in alles tweehonderd zes en zeventig zielen.

:37 Schip = Ploion

= Zeilschip

= Uitbeelding van de Gemeente, bestuurd door de Geest

276 = De 9 maanden van zwangerschap

Ziel = Psuche

Romeinen 8:22, 23:

Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen als in brensnoed is tot nu toe.

En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, **wij ook zelve**, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de aanstelling tot zonen, namelijk de verlossing onzes lichaams.

- :38** En als zij met spijze verzadigd waren, lichtten zij het schip, en wierpen het koren uit in de zee.
- :38** Je zult eerst zelf, het Brood des Levens, namelijk het Woord Gods, tot je moeten nemen, en dit Woord je “eigen” moeten maken, voordat je maar in staat bent, om dit aan anderen, te kunnen uitdelen.

Spijze = Trophe = voedsel (= leven)

Verzadigd = Korennumi = overvloedig (1 Korinthe 4:8)

Korinthios = Korinthiërs

Lichten = Kouphizo = Lossen van de lading van het schip

Aan de Gemeente is toch het Woord Gods
toebetrouwd

De Gemeente wordt verondersteld, het Woord
Gods te zijn, in deze wereld

Uitwerpen = Ekballo

Koren = Sitos = tarwe

Zee = de volkeren

Prediker 11:1:

“Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen”.

Johannes 12:23-26:

Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden.

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelve verliezen; en die zijn leven haat in deze Wereld, zal hetzelve bewaren tot het eeuwige leven.

Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.

- :39** En toen het dag werd, kenden zij het Land niet; maar zij merkten een zekeren inham, die een oever had, tegen denwelken zij geraden vonden, zo zij konden, het Schip aan te zetten.

:39 Het is dat de Schrift Zelf spreekt en ons vertelt over ons hemels Vaderland, anders hadden wij dat Land niet gekend en herkend.
 Het is ook zo volkomen anders dan welk ander land in deze wereld.
 Zelfs in de Dag, namelijk in het Licht van Gods Woord, zal het ons voorstellingsvermogen ver te boven gaan.
 Het zal al onze verwachtingen overtreffen.
 En nu hebben we het alleen nog maar over het Land.
 Laat staan, als we het over de HEERE Jezus Christus hebben.

Kennen = Herkennen; weten; door en door kennen

Merken = Bemerken; acht op nemen; ontdekken

Inham = Schoot (*Lukas 16:22, 23; Johannes 1:18; 13:23*)

Schoot = שׂוּט = 100.10.9

= heeft dus met voortbrengen te maken

deze schoot brengt 276 man voort

= De plaats waar men zich **verborgen** en **geborgen** weet

Oever = Strand

(Tussen de klippen ligt blijkbaar een stukje strand)

Geraden = Na beraad en dus in overleg met elkaar, werd besloten dat dit de meest gunstige plek was om het schip (indien mogelijk) naartoe te laten drijven

:40 En als zij de ankers opgehaald hadden, gaven zij het schip aan de zee over, meteen de roerbanden losmakende; en het razeil naar den wind opgehaald hebbende, hielden zij het naar den oever toe.

:40 En nadat zij de ankers opgehaald hadden, gaven zij het schip dus weer over aan de zee. Alle bindingen met deze wereld worden losgemaakt
 Zij maakten de helmstok los, zodat zij het roer weer konden bedienen.
 Of: De HEERE mag weer hun Roer zijn.
 Zij hesen het razeil, om het schip (de wind gebruikend) naar dat stukje strand te sturen

Razeil = Zeiltje, boven in de mast

Letterlijk is het een beschamende vertoning om zo aan Land te komen.

Overdrachtelijk is dit de wijze waarop wij in ons "Thuis" binnengehaald zullen worden. **Dit zeil in de top van de mast, kun je ook zien als Vaandel der Overwinning!**

Wind = Pneuma = Geest, adem

Ze geven zich over aan de Kracht en aan de Werking van de Geest

Roer = Pedalion

Het roer is ook een "tong", zegt Jacobus

Daar waar je over spreekt, daar ga je ook naar toe

Jacobus 3:1 e.v.:

Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende, dat wij te meerder oordeel zullen ontvangen. Want wij struikelen allen in vele. Indien iemand in woorden niet struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het gehele lichaam in den toom te houden.

Ziet, wij leggen den paarden tomen in de monden, opdat zij ons zouden gehoorzamen, en wij leiden daarmede hun gehele lichaam om;

Ziet ook de schepen, hoewel zij zo groot zijn, en van harde winden gedreven, zij worden omgewend van een zeer klein roer, waarhenen ook de begeerte des stuurders wil. Alzo is ook de tong een klein lid, en roemt nochtans grote dingen. Ziet, een klein vuur, hoe groten hoop houts het aansteekt. De tong is ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid; alzo is de tong onder onze leden gesteld, welke het gehele lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel.

Rad onzer geboorte = De tong zet ons praktisch leven in "gang" en houdt het in "gang". De ontwikkeling van deze oude wereld, wordt ook door onze eigen tong in beweging gezet en wordt door onze "eigen tong" voortgezet en is dus eigenlijk niet meer te keren.

"En ontstoken van de Hel" = De oorsprong van dit "in gang zetten" is:

"Hel, zonde, dood, en dus de duivel"

:41 Maar vervallende op een plaats, die de zee aan beide zijden had, zetten zij het schip daarop; en het voorschip, vastzittende, bleef onbewegelijk, maar het achterschip brak van het geweld der baren.

:41 Maar ze kwamen terecht op een zandplaat (met aan weerszijden de zee).
Zij lieten het schip op deze landtong lopen.

Het voorschip kwam onbeweeglijk vast te zitten.

Voorschip = Prora = type van de nieuwe mens

Onbeweeglijk = Asaleutos

Hebreeën 12:28, 29

Daarom, also wij een onbeweeglijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de Genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid. Want onze God is een verterend vuur.

Achterschip = Prumna = type van de oude mens

Type van het "vlees"

= De verschijning, de buitenkant van de Gemeente.

Mattheüs 4:38-41:

En Hij was in het achterschip, slapende op een oorkussen; en zij wekten Hem op, en zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan?

En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte.

En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij zo vreesachtig? Hoe hebt gij geen geloof?

En zij vreesden met grote vreze, en zeiden tot elkander: Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

Ook het "vlees" van de HEERE Jezus, brak door het geweld der Zee.

Straks zal Hij diezelfde volkeren zee hoeden met een ijzeren roede.

(Psalm 2)

Maar terug naar dit achterschip:

Het brak door het geweld der baren.

Het is ook niet voor niets dat de Mannelijk Zoon wordt weggerukt tot God en Zijn Troon. Die wegrukking is vanwege het geweld der volkeren.

Het "oude", het "vlees", de "buitenkant", het "zienlijke", zal breken.

Het "Onzienlijk", het "Geestelijke", zal geopenbaard worden

- :42 De raadslag nu der krijgslieden was, dat zij de gevangenen zouden doden, opdat niemand, ontzwommen zijnde, zoude ontvlieden.
- :42 En de krijgslieden beraadslaagden, dat zij de gevangenen zouden doden, opdat zij niet hun beoordeling, of hun veroordeling zouden ontvlieden.

Raadslag = Boule = Raad

Gevangene = Gebundene; in banden zijnde

Nu, dit is de apostel Paulus ook, maar dan wel **de gevangene van Christus**

Ontzwommen = Wegzwekken; ontduiken

Ontvlieden = Ontsnappen; wegvlugten

Hebreeën 12:25:

Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen, welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer zullen wij niet ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de Hemelen is.

- :43 Maar de hoofdman, willende Paulus behouden, belette hun dat voornemen, en beval dat degenen die zwemmen konden, zich eerst zouden afwerpen, en te land komen;
- :43 Als de leden van het Lichaam niet behouden kunnen worden, dan Paulus ook niet.
Hoofdman = Hekantontarchea = de voorste; de Eerste over "100"

De Hoofdman over "100", zegt:

Hebreeën 10:30:

Wij zouden niet oordelen, want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mijn is de wraak, Ik zal het vergelden, spreekt de HEERE.

Want de HEERE **Zelf**, zal Zijn volk oordelen.

1 Korinthe 4:5:

Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de HEERE zal gekomen zijn, Welke ook in het Licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen

is, en openbaren de raadslagen der harten; en alsdan zal een iegelijk lof hebben van God.

Behouden = Gezond en dus in leven blijven.

Zwemmen of duiken:

Degenen die kunnen zwemmen, worden in geestelijke zin niet meer heen en weer bewogen door allerlei woeste golven, geestelijke leringen en stromingen.

Hun geloof in Christus overwint de wereld.

Het zullen die Grote vissen wel zijn, uit Genesis 1:2 (die geschapen werden op de 5^e dag).

Zwemmen of duiken:

Er is controle over het gebruik van armen en benen en men heeft de juiste ademhaling.

Als je kunt zwemmen, heb je dus door de juiste ademhaling (= de Geest), controle over je handen en voeten = je handel en wandel.

Dan heeft de Geest van Christus de controle over ons denken en doen.

Je gaat niet onder, door allerlei stromingen en wind van leer.

Je kunt onder de golven door duiken of eventueel gebruikmaken van de stromingen, om te komen tot het punt waar jij aan land wilt komen.

Zwemmers worden als het ware geleid door de juiste ademhaling = de Geest Gods, naar de Beloofde Erfenis en Zoonstelling.

En zwemmen of duiken heeft dus dezelfde strekking als

: “Staan, en Staande blijven”

: “Standvastig in het Geloof”

:44 En de anderen, sommigen op planken, en sommigen op enige stukken van het schip. En alzo is het geschied, dat zij allen behouden aan het land gekomen zijn.

:44 En degenen die geestelijk niet kunnen zwemmen, en dus geestelijk gezien niet boven water kunnen blijven, drijven op “hout, hooi, en stoppelen”, die ze tijdens hun aardse leven verzameld hebben.

Dus van degenen die, overdrachtelijk gezien, niet konden “zwemmen”,

kwamen er sommigen met behulp van planken en anderen kwamen met wrakstukken aan.

Planken = Hout

Enige stukken = Iets van het schip
(wrakstuk = type van hooi en stoppelen)

Allen = Alle 276

Behouden = Gezond en dus in leven

De Aardse verschijning van de Gemeente, het Lichaam van Christus in het sterfelijk vlees, is ten einde. De vraag is, met welke materialen de individuele gelovige in Christus gewerkt heeft waarmee hij dus ook "aankomt".

Of anders gezegd:

"Is het Leven, mij Christus" (*Filippenzen 1:21*), of:

"Is het leven, mij"

1 Korinthe 3:9-15:

Naar de Genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het Fondament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe.

Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.

En indien iemand op dit Fondament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; Eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven.

Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen.

Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur.

2 Korinthe 5:10:

Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den Rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Handelingen 28:

:1 En als zij ontkomen waren, **toen verstonden zij**, dat het eiland Melite heette.

:1 Ontkomen = Gezond en dus in leven

Gezond = Geestelijk gezond

Eiland = Nesos (Maar dit komt van Naus = Schip)

Melite = Overvloeiende van honing; overblijfsel; ontsnapping

= מאלט = 9.30.1.40 = 80 = Nieuwe Schepping

Wat aan Israël beloofd werd, is een Land, overvloeiende van Melk en Honing

En wat aan ons beloofd is, in een **beter Vaderland!**

Amen